

ΠΑΤΕΡΑΣ
ΜΟΝΟ
ΣΤΑ... ΧΑΡΤΙΑ

► Τι ζητούν οι άντρες που βλέπουν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν χωρίς να μπορούν να συμμετέχουν όσο θα ήθελαν σε αυτή τη διαδικασία

Και οι χωρισμένοι (μπαμπάδες) έχουν ψυχή!

Όπως υποστηρίζουν οι ίδιοι, ο όρος επιμέλεια δεν σημαίνει ιδιοκτησία

«**Α**γε μου βασίλη, φέτος θέλω να μου φέρετε... το παιδί μου! Κάνε αυτή η Πρωτοκρονιά να είναι η τελευταία που βρίσκεσαι μακριά μου».

Κάπως έτσι θα ήταν η αρχή ενός γράμματις προς τον άγιο των ημερών.

Αισιολόγος; Χιλιάδες διαζευγμένοι πατεράδες, οι οποίοι περνούν τα Χριστούγεννα μόνοι, χωρίς τα παιδιά τους.

Όπως λένε οι ίδιοι, είναι μπαμπάδες και δεν έχουν παιδιά, αφού οι ελάχιστες ημέρες που τα βλέπουν τον χρόνο δεν αναπληρώνουν την αγάπη και τη σταργή που θέλουν να τους δώσουν.

Υποστηρίζουν ότι η δικαιοσύνη γ' αυτούς είναι... τυφλή, αφού μεροληπτεί και δεν τους επιτρέπει να έχουν ελεύθερη επικοινωνία μαζί τους.

Ο πόνος και η μονοξιά κορυφώνονται τα Χριστούγεννα και την Πρωτοκρονιά και κάποιοι από αυτούς προσμένουν με χαρά την εβδομάδα που δικαιούνται να δουν τα παιδιά τους, ενώ άλλοι βρίσκουν παρηγοριά σε παλιές φωτογραφίες, αφού δεν έχουν μαζί τους επικοινωνία τα τελευταία χρόνια.

Όπως όλα δείχνουν, ο ρόλος του διαζευγμένου πατέρα δεν έχει τη νομική υποστήριξη όπως αυτής της μητέρας, που στα συντριπτικά ποσοστά των περιπτώσεων κερδίζει την επιμέλεια. Εκείνοι βλέπουν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν από μακριά.

Μοναδική ελπίδα στο πρόβλημά τους είναι εδώ και δυο χρόνια ο Σύλλογος της Πατρικής και Ανδρικής Δεξιότητας, με καλύτερο σκοπό να τους προσφέρει ψυχολογική και νομική υποστήριξη. Ίδρύθηκε τον Δεκέμβριο του 2004 στη Θεσσαλονίκη, από 32 μέλη.

Πολύ σύντομα έγινε γνωστός σε όλη τη χώρα. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του συλλόγου κ. Νίκο Σπιτάλα «όλοι οι διαζευγμένοι πατεράδες βρήκαν στήριξη στον σύλλογό μας. Υπάρχουν εβελοντές δικηγόροι και ψυχολόγοι που παρέχουν τις γνώσεις τους στα μέλη μας, τους στηρίζουν και τους κατευθύνουν έτσι ώστε να μιμνησκόνται να διεκδικήσουν κάποιες ώρες με τα παιδιά τους. Ζητάμε ελεύθερη επικοινωνία με τα παιδιά μας. Όταν ένας πατέρας δίνει μάτσο για να βλέπει το παιδί του, γίνεται και η απιστηρέσιά του. Είναι άδικο να βλέπει το παιδί σου να μεγαλώνει και να μην είσαι δί-

«ΕΙΜΑΙ πατέρας και δεν έχω παιδί», είναι το παράπονο του κ. Σταύρου Μεταξά

“

ΕΠΙ

«Νιώθω ταγκάκια που δεν ακούω το γέλιο της στο σπίτι, που δεν τις λέω "είναι αργά, πήγαινε για ύπνο", όταν δεν μου λέει "μπαμπά, βοήθησε με στα μαθητήρια»

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

πλα του, να του δώσεις αγάπη, σταργή και την αγάπεια που χρειάζεται για να προσαρμοστεί στη ζωή του».

Πρόκειται για διαφορετικές περιπτώσεις πατεράδων οι οποίοι στερούνται τα παιδιά τους και παίζουν τον ρόλο του παρατηρητή. Παραπονώ-

νουν ότι οι ημέρες που ορίζει το δικαστήριο για να δουν τα παιδιά τους δεν είναι αρκετές. Αν και είναι γονείς, δεν έχουν το δικαίωμα να πάρουν αποφάσεις για το μέλλον των δικών τους παιδιών.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Από την 1 Δεκεμβρίου 2006 οι εταιρείες Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών **BKR ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.** και **BDO ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.** ενώσαν τις δυνάμεις τους δημιουργώντας την εταιρεία **BDO ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.**

Η **BDO ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.** είναι πλήρες μέλος της **BDO INTERNATIONAL**, του 5^{ου} μεγαλύτερου διεθνούς δικτύου ελεγκτικών εταιρειών με 621 γραφεία - εταιρείες και περισσότερους από 30.000 εργαζομένους σε 107 χώρες, με συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών 3,1 δισ. Ευρώ (3,9 δισ. \$ Η.Π.Α.).

Η **BDO ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.** δραστηριοποιείται ήδη στην Ελλάδα με 42 Ορκωτούς Ελεγκτές Λογιστές και 160 λοιπούς ελεγκτές διαφόρων βαθμίδων (Επικούροι, Δόκιμοι και Ασκούμενοι).

BDO ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ Α.Ε.

BCC

ΑΡΧΕΣ

Τι υποστηρίζουν άνθρωποι που βιώνουν το πρόβλημα

«Θέλω να βλέπω το παιδί μου να μεγαλώνει»

Μαζί με τον πατέρα λέει και το πρόβλημα. «Έχω δυο χρόνια να δω το παιδί μου. Τι πρόβλημα θα έχει αυτό το παιδί όταν μεγαλώσει; Έχω την ανάγκη να ο καθένας σου και να του μάθω τις αξίες της ζωής αλλά και να παίξω μαζί του, να διαβάζουμε όσα τουλάχιστον μπορεί να λάβει του. Ένας μόνο γονέας δεν μπορεί να καλύψει την απουσία του άλλου», λέει ο κ. Σταύρος Νικολόπουλος και συμπληρώνει: «Αντί να μιλάμε για απουσία στο σπίτι μου μακριά παιδιά και μου λένε να κάναμε ένα σπίτι να το ακούσω πρώτα από τον Θενοσάκη μου, να με κάνει να αισθανθώ και εγώ ότι οι γονείς δεν είναι μόνο για τα παιδιά αλλά και για τους μεγάλους».

Ο κ. Κάρλος Κουκαράς δεν ζει με την κόρη του. Κάθε φορά που τη συναντά, βλέπει τις αλλαγές τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά και αισθάνεται ότι κάνει ένα κομμάτι από τη ζωή της. «Θα ήθελα να έχω την ελευθερία να τη βλέπω όποτε και όσες φορές θέλω. Βλέπω την κόρη μου να μεγαλώνει και αισθάνομαι ότι δεν προλαβαίνω να καλύψω τον χαμένο χρόνο. Η κόρη μου, η Ευαγγελία, για μένα είναι όλος μου ο κόσμος. Στενοχωριέμαι που δεν τη βλέπω συχνά, ο ρόλος του χωρισμένου πατέρα είναι δύσκολος γιατί έρχεται πάντοτε σε δεύτερη μοίρα. Δεν έχω τη δυνατότητα να πάρω αποφάσεις και αποφασίζεις για το παιδί μου».

Μόνος αισθάνεται περισσότερο όρισ τις γιορτές και ο κ. Σταύρος Μεταξάς. Η κόρη του, Σπυριδούλα, έδωσε νόμιμο στη ζωή του και αναπαύεται να την έχει κοντά του. «Δικαιώδικα την επιμέλεια της. Θέλω να τη βλέπω να μεγαλώνει. Νιώθω παράξενα που δεν ακούω το γέλιο της στο σπίτι, που δεν της λέω "είναι αργά, πήγαινε για ύπνο", όταν δεν μου λέει "μπαμπά, βοήθησε με στα μαθητήρια". Υπάρχει ένα έντονο κενό, άτι και να κάνω δεν με γεμίζει. Είμαι πατέρας και δεν έχω παιδί».

Δικαστικές διαμάχες, διαφορές και συγκρούσεις για να κερδίσει το δικαίωμα του πατέρα. «Μένω λίγα στενά παρακάτω από την κόρη μου και δεν μπορώ να τη δω. Επιμέλεια δεν σημαίνει ιδιοκτησία. Έχω χρόνο να δω το παιδί μου και τώρα μαθαίνω ότι δεν θέλει να μου μιλήσει. Το παιδί μου δεν με αναγνωρίζει πια», λέει ο κ. Βασίλης Παουσιδής.